

чрѣзъ Християнска любовъ и Християнско себеотрицание се заловиме за работа. Нека, до като още звучи въ ушитѣ ни този силенъ Божий гласъ—защото тази смъртъ не е друго освенъ гласъ Божий за цѣлия народъ—нека, казвамъ, си подадемъ братската рака да наботиме за правствено-религиозното подигане на народа ни. Така ний ще изпълниме едно отъ най-силнитѣ желанія на Височайшата покойница за народа ни.

IV Тя бѣше набожна.

На четвърто мѣсто—и тази е послѣдната отличителна черта въ живота ѝ която азъ ще отбѣлѣжъ, *тя бѣше и много набожна*. Които сж я по отблизу познавали всички свидѣтелствуватъ за това. За нея религията не е била, както за мнозина, само една формалность. Тя е имала невинна дѣтинска вѣра въ Царѣтъ на царѣтъ, и всѣкога въ врѣме на мъчнотии най-голѣмата си утѣха е намирала въ молитва прѣдъ Бога. Една госпожа която често се е срѣщала съ нея, каза ми онзи день, че всѣкой пѣтъ, когато се раздѣляли, покойната ѝ казвала: „Помни ме въ молитвитѣ си прѣдъ Бога. Азъ се нуждамъ много отъ неговото ръководство и подкрепление“. Когато тази приятелка ѝ испратила за Въскръсение една красива картичка, на която имало изрисувана голѣма канара и думитѣ: „Иисусъ нашето прибежище“. Тя съ саморъчно писмо ѝ благодарила и казала, че наистина Христосъ е най-доброто прибежище. Нека я подражаваме въ набожността ѝ и така ще спомогнеме за осъществлението на единъ отъ нейнитѣ възвишени идеали за народа ни. Народъ безъ религия неможе да благоденствува. Религията е най-силната подпорка на кой и да е народъ. Въ потвърждение на това сж и Иисусъ Христовитѣ думи: „Блажени които гладуватъ и жадуватъ за правдата, защото тѣ ще се наситятъ“.